

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616208759
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4616208759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., C. XXX/XX, proti žalovanému: I. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., L. XX/X, zastúpený Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom, so sídlom Bratislava, Kutlíkova 17, o zaplatenie 3.800 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 6. februára 2018 č. k. 9C/57/2016-119 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v plnom rozsahu**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.800 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01. 11. 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 845, § 512 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj Nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 01. 02. 2013, ako aj vykonaným dokazovaním.

1.1. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.800 eur s príslušenstvom voči žalovanému na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 10. 2016. Podľa tvrdení žalobcu, uvedenú sumu na základe zmluvy o pôžičke odovzdal žalovanému v hotovosti k jeho rukám. Tvrdenie žalobcu o uzavretí zmluvy o pôžičke, ako aj odovzdaní uvedenej sumy k rukám žalovaného bolo v konaní potvrdené aj výsluchom svedkyne C. Q., ktorá za týmto účelom sama poskytla žalobcovi sumu 2.000 eur. Zároveň žalobca tvrdil, že pôžičku vo výške 8.800 eur mal žalovaný podľa dohody vrátiť do konca októbra 2016.

1.2. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že žalobca mu v skutočnosti odovzdal sumu 5.000 eur a to na dvakrát, keď sumu 3.000 eur mu odovzdal v L. v M. za účelom stávky na zápas a na druhý deň mu žalobca odovzdal ďalší vklad vo výške 2.000 eur v hotovosti v aute pri Q. v A.. Podľa tvrdenia žalovaného, druhý zápas nevyšiel a pre tento prípad neboli nijako dohodnutí, pretože žalobca počítal s tým, že vyhrá. Podľa žalovaného tak žalobcovi zostala u neho na základe prvého výherného zápasu suma 4.800 eur, napriek tomu však vrátil 5.000 eur, pretože bol zo strany žalobcu na neho vyvíjaný veľký tlak. To, že sumu 5.000 eur žalovaný žalobcovi vrátil, nebolo medzi stranami sporné.

1.2. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná. Okrem výpovede svedkyne C. Q. pravdivosť tvrdenia žalobcu, podľa názoru súdu, nepriamo preukazuje aj obsah elektronickej komunikácie medzi stranami sporu (č. l. 6 až 34, 103) doložená do spisu, ako aj výpovede ostatných v konaní vypočutých svedkov.

1.3. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení o tom, že prvá stávka, na ktorú mal podľa jeho tvrdenia žalobca poskytnúť sumu 3.000 eur vyšla, ale následne druhá stávka, na ktorú mal žalobca poskytnúť sumu 2.000 eur nevyšla, nepredložil žiadne dôkazy. Rovnako sa nelogickým a nepreukázaným potom javí aj tvrdenie žalovaného vo vzťahu k tej druhej stávkovej príležitosti v sume 2.000 eur, že pre prípad, že táto stávka nevyjde, neboli so žalobcom dohodnutí, lebo si boli istí, že to vyjde. Nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti vo vzťahu k akej stávke konkrétne mala táto istota vyplývať a z akých skutočností prameniť, teda nebola preukázaná platná dohoda o poskytnutí peňazí na účely stávkovania. Žalovaný zároveň nešpecifikoval konkrétne, o aké stávky, kedy a o akú konkrétnu stávkovú príležitosť sa malo jednať. Súdu sa zároveň javí ako nedôveryhodné aj tvrdenie žalovaného o tom, že napriek tomu, že mu žalobca za účelom stávky mal poskytnúť iba sumu 4.800 eur, si vzhľadom na nátlak zo strany žalovaného snažil v Rakúsku vybaviť pôžičku, aby vrátil väčšiu sumu, preto naťahoval čas a poslal žalobcovi vyplnený príkaz na sumu 8.800 eur. Z výpovede svedkov A. a W. vyplýva, že jednému z nich žalovaný dlhuje peniaze naďalej a druhému sa vrátilo iba to, čo vložil. Nie je preto zrejmé, z akého dôvodu by si mal žalovaný potom vybavovať pôžičku v Rakúsku, aby práve žalobcovi vrátil sumu 8.800 eur, resp. podľa ďalšieho prevodného príkazu až 11.300 eur (č. l. 103), pokiaľ by v skutočnosti od neho prevzal iba sumu 4.800 eur.

1.4. Z elektronickej komunikácie medzi žalobcom a priateľkou žalovaného (F. F.), ako aj z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že jej zasa žalovaný tvrdil, že od žalobcu si požičal sumu 1.000 eur na byt. Žalovaný tak v konaní nepreukázal, že by mu žalobca odovzdal iba sumu 5.000 eur a že by tak urobil vedome za účelom ich vloženia do stávky.

1.5. Podľa názoru súdu z vykonaného dokazovania nevyplývala ani tá skutočnosť, že dôvodom „naťahovania“ času a zasielania nepravdivých prevodných príkazov zo strany žalovaného by mal byť nátlak zo strany žalobcu, keďže k tejto otázke najprv žalovaný argumentoval tým, že sa mu mal žalobca vyhrážať odšroubovaním hlavy, pričom z predložených listín (č. l. 91) vyplýva, že uvedený výraz spomenul žalobca v komunikácii s priateľkou žalovaného a to dňa 24. 11. 2016, t. j. až deň nasledujúci po SMS komunikácii so žalovaným zo dňa 23. 11. 2016 (č. l. 105). V kontexte situácie, keď bol žalovaný už takmer 2 mesiace s vrátením peňaznej sumy v omeškaní, ako aj s prihliadnutím na obsah a formu ich celkovej komunikácie, ktorá bola súdu predložená, súd nevníma uvedenie týchto spojení za vyhrážanie, ktoré by odôvodňovalo správanie žalovaného, keďže žalovaný zároveň potvrdil, že uvedené vyhrážanie neriešil cestou polície.

1.6. Vychádzajúc zo zisteného a vyššie opísaného skutkového stavu, posudzujúc unesenie dôkazného bremena žalobcom, ako aj hodnotiac obranu žalovaného, dospel prvoinštančný súd k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že medzi stranami sporu došlo 01. 10. 2016 k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobca odovzdal žalovanému sumu 8.800 eur, ktorá skutočnosť je potvrdená výpoveďou svedkyne Q., aj elektronickej komunikáciou strán, v ktorej samotný žalovaný potvrdzuje, že má žalobcovi vrátiť sumu 8.800 eur. Rovnako mal súd za preukázaný aj žalobcom tvrdný termín vrátenia pôžičky, t.j. do konca októbra 2016, t.j. do 1 mesiaca, nakoľko už z obsahu textu komunikácie (správ) samotného žalovaného, počnúc 09. 11. 2016 vyplýva jeho vedomosť o tom, že už v uvedený čas mal peniaze žalobcovi vrátiť a že je v omeškaní (č. l. 6, 11 a 16). Žalovaný v tejto komunikácii nepoprel uzatvorenie a podpísanie zmluvy o pôžičke, nenamietal, že mu taká suma nebola vyplatená, a teda, nemá teda ani prečo takúto sumu žalobcovi vracať, ale naopak, prejavil ju vrátiť a skutočnosť, že k tomu ešte nedošlo, vo vzájomnej komunikácii so žalobcom odôvodňoval len (tvrdenými) problémami s bankou.

1.7. Súd dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť v prospech žalobcu, ktorý tvrdil, že došlo so žalovaným k uzatvoreniu platnej zmluvy o pôžičke, keď podľa názoru súdu predloženými dôkazmi preukázal svoj nárok. Napriek tomu, že súd prihliadol na procesnú obranu žalovaného dlžníka, ktorý tvrdil, že mu suma 8.800 eur nebola reálne odovzdaná, mal súd za to, že sa mu nepodarilo preukázať svoje tvrdenia. Tvrdenia žalovaného produkované v konaní neboli spôsobilé zvrátiť unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu a spochybniť existenciu zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pôžičke.

Keďže žalovaný čiastočne plnil vo výške 5.000 eur a zvyšok 3.800 eur doposiaľ žalobcovi nevrátil, súd mu uložil túto povinnosť spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01. 11. 2016, keď mal súd za preukázanú aj dohodu strán o tom, že pôžičku žalovaný vráti najneskôr do konca októbra 2016.

1.8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý namietal, že konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne právne rozhodnutie veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že tvrdenie o ústne uzatvorenej zmluve o pôžičke vyslovil v konaní len žalobca, pričom toto tvrdenie bolo potvrdené svedkyňou C. Q., ktorá je priateľkou žalobcu. V tejto súvislosti považuje výpoveď uvedenej svedkyne za nedôveryhodnú, nakoľko sa jedná o partnerku žalobcu, t. j. osobu blízku, ktorá by mohla mať záujem na úspechu žalobcu v konaní. Ďalej tvrdil, že v elektronickej komunikácii smerom k žalobcovi nikdy nepotvrdil požičanie peňazí. Namietal, že súd na strane 8 konštatuje „podpísanie zmluvy o pôžičke“, keď sám žalobca od počiatku tvrdí, že údajná pôžička mala byť uzatvorená ústne. V tejto časti vidí odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie ako zmätočné a nepreskúmateľné. Poukázal na výpovede svedkov L. W. a L. A., z ktorých výpovedí je zrejmé, že sa venoval stávkovaniu a sprostredkovaniu stávkovania aj pre iné osoby. Vypočutá svedkyňa F. F. vo svojej výpovedi uviedla, že mala od neho informáciu, že od žalobcu dostal 5.000 eur a to na tipovanie. Výpoveď svedkyne potvrdzuje jeho výpoveď, ktorá je navyše podporená aj písomne messengerovou komunikáciou. Za dôležité považuje upozorniť na komunikáciu uvedenú na č. I. 49, pričom z hľadiska dokazovania považuje túto komunikáciu za kľúčovú, nakoľko podľa jeho názoru, práve v tejto komunikácii žalobca prezradil, na čo mu mal v skutočnosti poskytnúť peniaze. Z výpovedí svedkov, ale aj predložených dôkazov vyplynulo, že sprostredkoval stávkovanie pre iné osoby. Je toho názoru, že pre rozhodnutie vo veci nebolo potrebné skúmať, o akú konkrétnu stávku sa malo jednať, nakoľko v zmysle § 845 Občianskeho zákonníka výhry zo stávok a hier nemožno vymáhať. Tvrdenie žalobcu o pôžičke bolo jasne spochybnené výpoveďami svedkov, ako aj listinnými dôkazmi.

Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní namietal, že nie je namieste konštatovanie z uvedených dôvodov, že žalobca uniesol dôkazné bremeno vo veci, keď existujú skutočnosti, ktoré v konaní nevytvárajú logickú štruktúru dôkazov, ktorá by jednotne svedčila v prospech žalobcu. Konkrétny dátum uzatvorenia údajnej zmluvy o pôžičke uviedol žalobca iba v návrhu na vydanie platobného rozkazu, avšak v priebehu konania túto skutočnosť nijakým spôsobom neosvedčil. Rozhodnutie súdu, ktorý konštatoval, že dňa 01. 10. 2016 došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke tak nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Má za to, že žalobca nepreukázal odovzdanie sumy 8.800 eur k jeho rukám. Rovnako ako výšku rozporoval aj miesto odovzdania peňazí, keď tvrdil, že prevzal finančné prostriedky vo výške 5.000 eur od žalobcu a to v dvoch častiach - 3.000 eur a 2.000 eur. Poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca tvrdil, že mu mal odovzdať v hotovosti u neho doma 8.800 eur, pričom z výpovede C. Q. vyplynulo, že žalobca mal časť peňazí vyberať ráno v bankomate deň na to, ako ho o peniaze požiadal. V tom smere upozornil na odchýlky výpovede žalobcu a jeho priateľky C. Q.. Ak teda žalobca vybral časť „požičaných“ peňazí z bankomatu, mal v konaní predložiť doklad o uskutočnenom výbere z bankomatu. Toto však žalobca neurobil a jeho tvrdenie o tom, v akej výške a kedy mu odovzdal peniaze, nebolo riadne preukázané. Rovnako splatnosť, ktorá mala nastať 31. 10. 2016 nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Podľa jeho názoru, pre stanovenie splatnosti pôžičky nie je možné vychádzať z časového horizontu textu správ, z ktorých má vyplývať údajná vedomosť o tom, že má byť v omeškaní.

Nadalej zotrváva na tom, že žalobca vyvíjal na neho nátlak ohľadom vrátenia peňazí, a to za použitia vulgarizmov a slovných vyhrážok. Je mu jasné, že jeho konanie v danom čase nebolo vhodné, keď naozaj prisľúbil vrátenie aj tých finančných prostriedkov, na ktoré žalobca nikdy nemal právny nárok. Tieto jeho vyjadrenia aj ohľadom vybavovania pôžičky v Rakúsku vyplývali len z jeho obavy pred žalobcom. Z SMS správ je nanajvýš pochopiteľné, že žalobca žiadal od neho okamžité zaslanie peňazí na účet, a teda je zrejmé, že ide o vec, ktorá mohla pod vplyvom vyjadrovania žalobcu u neho vyvolať stres a obavy. Je toho názoru, že istá nerozvážnosť v odďaľovaní zaplataenia niečoho, na čo neexistoval právny nárok žalobcu, nemôže byť na jeho ujmu. Záverom uviedol, že žalobca bol jednou z jeho známych osôb, ktoré chcú rýchlo a bez starostí zarobiť na stávkovaní, ktoré sprostredkoval v tom čase pre kamarátov a známych. Žalobca sa od počiatku tohto konania snaží navodiť dojem, že v danom prípade sa malo jednať o pôžičku a o jeho stávkovaní nemal žiadnu vedomosť. V kontexte vykonaného dokazovania však už sama o sebe táto skutočnosť sa javí ako nepravdepodobná a vykonané dôkazy

významne spochybňujú nielen základné náležitosti zmluvy o pôžičke ako právneho úkonu, ale aj to, že sa malo jednať o pôžičku ako takú.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že iba on tvrdil uzatvorenie ústnej zmluvy o pôžičke, v konaní aj z iných dôkazov produkovaných, a to najmä v priamej písomnej komunikácii so žalovaným, vyplýva, že tento potvrdzuje, a to opakovane, vrátenie peňazí a že je si vedomý svojej povinnosti vrátiť sumu vo výške 8.800 eur, z ktorej vrátil iba časť prostriedkov. Pokiaľ spochybňoval výpoveď svedkyne Q., uviedol, že svedkyňa vypovedala po zákonom poučení o trestných následkoch krivej výpovede. Jej výpoveď v konaní, príp. kladením otázok nebola žalovaným, ani právnym zástupcom žiadnym spôsobom spochybnená. V tejto súvislosti poukazuje na výpovede svedkov, ktorých navrhol žalovaný, ako aj výpoveď jeho priateľky F. F., ktorá by mohla mať záujem na úspechu žalovaného v konaní. Túto svedkyňu žalovaný neoznačuje ako za nedôveryhodnú. Práve svedkyňa F. a jej výpoveď spochybňuje dôveryhodnosť výpovede pre zjavné rozpory v jej vyjadreniach. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že peniaze použil na stávky, tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyše, je nepochopiteľné, prečo mu vrátil sumu 5.000 eur, keď pre takú istú žalovaným tvrdenú situáciu už odmieta vrátiť 3.800 eur. V konečnom dôsledku to, ako žalovaný s pôžičkou naložil, je výlučne na ňom, on mu požičal peniaze na tvrdenú účel žalobcom, a to na byt, a nie na stávkovanie a akým spôsobom použil pôžičku, žalovaného nezbavuje jeho povinnosť túto aj vrátiť. Opätovne poukázal na výpovede svedkov A. a W., ktorí svedkovia žiadnym spôsobom nepotvrdili vyjadrenia žalovaného, že by vedeli o tom, že by mal dávať žalovanému peniaze na nejakú stávkovú príležitosť. K vyjadreniam svedkyne F. o tom, že jej oznámil „dokopy 8.800 eur“ podotkol, že to bolo oznámenie o celkovej dlžnej sume 8.800 eur, z ktorej sumy bolo 2.000 eur požičaných od svedkyne Q., ktorá toto aj vo výpovedi potvrdila. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že mal obavy z jeho osoby, a preto mu hovoril, že mu poslať sumu 8.800 eur a vybavuje si pôžičku, uvedené potvrdzuje fakt, že žalovaný mu mal vrátiť sumu 8.800 eur, ktorú chcel vrátiť prostredníctvom pôžičky od peňažného ústavu, avšak túto nevybavil, a preto dlžnú sumu nevrátil. Je nelogické, prečo si žalovaný vybavoval pôžičku vo výške 8.800 eur na účel vrátenia dlhu žalobcovi, keď v konaní sa snaží preukázať, že mu nič nie je dlžný, resp. peniaze použil na iný účel, než bola poskytnutá pôžička. O tom, že prostriedky žalovaný použil na stávkovanie sa dozvedel až následne po poskytnutí pôžičky. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nepreukázal odovzdanie sumy 8.800 eur, sám žalovaný to jednoznačne potvrdzuje v komunikácii, kde potvrdzuje svoju povinnosť vrátenia sumy 8.800 eur a uvádza rôzne termíny, kedy sumu vráti, dokonca mu poslal aj fiktívne doklady banky o tom, že peniaze už poslať a pod. Žalobca mu prostredníctvom internetu zaslať i kópiu príkazu na úhradu sumy 8.800 eur a všetky jeho ďalšie tvrdenia a vyjadrenia, ako aj doklad preukazujúci zaslanie údajnej sumy sa ukázali zo strany žalovaného ako zavádzanie, ako nepravda. Z uvedeného je možné vyvodiť len snahu o zavádzanie a rozpory vo výpovediach žalovaného, keď na jednej strane tvrdil, že tieto vyjadrenia podal len preto, aby mal od neho pokoj, a na druhej strane sa vyjadril, že si vybavil úver v banke, aby mu mohol vrátiť peniaze, ale tento úver v banke nedostal a mal z jeho osoby obavy. Záverom uviedol, že jeho tvrdenia boli v konaní preukázané, pričom na druhej strane žalovaný svoje vyjadrenia žiadnym spôsobom nepreukázal, sú založené na výhovorkách, že si chcel vybaviť pôžičku na vrátenie peňazí, a na druhej strane tak konal len z obáv z jeho konania alebo, že odďaľoval vrátenie len z obáv z jeho osoby, čo sa v konečnom dôsledku vyvrátilo tým, že si vrátenie pôžičky uplatňuje súdnou cestou. Poznamenal, že ak by žiadal od žalovaného niečo nad rámec toho, čo mu je dlžný, jednalo by sa o sumu nad 8.800 eur až do výšky 11.300 eur, ktoré vrátenie mu sám žalovaný navrhol, ak s vrátením pôžičky počká. Sám žalovaný mu poslať fiktívny doklad o vykonaní úhrady na sumu 11.300 eur v prospech jeho osoby, čo v konaní predložil. Má za to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci a v napadnutom rozsudku sa v odôvodnení vysporiadal s výsledkami vykonaného dokazovania v dostatočnom rozsahu.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Opätovne zdôraznil, že z hľadiska vykonaného dokazovania považuje elektronickú komunikáciu za kľúčovú, nakoľko práve v tejto komunikácii žalobca prezradil, na čo mu skutočne požičal peniaze. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že malo ísť o pôžičku. Práve naopak, komunikáciou s jeho osobou a so svedkyňou F., ako aj výpoveďami ďalších svedkov je preukázané, že sprostredkoval stávky do hry a za týmto účelom mu boli poskytnuté peniaze zo strany žalobcu. Skutočnosť, že peniaze boli použité na stávky a podobne, bola preukázaná výpoveďami svedkov a vyplýva to aj z komunikácie medzi F. F. a samotným žalobcom. Opätovne tvrdí, že od žalobcu nikdy žiadnu pôžičku neprevzal. Nikdy nepopísal použitie pôžičky na

nejaký účel, tak ako to tvrdí žalobca, pretože mu žiadna pôžička poskytnutá nebola. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal poskytnutie sumy 8.800 eur ako pôžičky, a tvrdenie, že sa snaží spochybníť účel pôžičky, je úplne absurdný, nakoľko žiadna pôžička poskytnutá nebola. Žalobcom poskytnuté finančné prostriedky boli poskytnuté za účelom stávky, pričom potvrdil prevzatie finančných prostriedkov vo výške 5.000 eur a to v dvoch častiach - prvá vo výške 3.000 eur a druhá časť vo výške 2.000 eur, ktoré boli poskytnuté žalobcom za účelom stávky. Týchto 5.000 eur bolo žalobcovi aj vrátených späť. Na základe jeho neuváženeho konania, keď mu prisľúbil vrátenie aj tých finančných prostriedkov, na ktoré žalobca nikdy nemal nárok, avšak urobil tak z nátlaku zo strany žalobcu a zo strachu pred žalobcom, ktorý mu vulgárne nadával, vyhrážal sa mu, toto prisľúbil, aby ho upokojil.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti podľa § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdiť.

6. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 3.800 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.800 eur od 01. 11. 2016 až do zaplata. Žalobca svoj nárok odvíjal od ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 10. 2016, kedy poskytol žalovanému k jeho rukám pôžičku v celkovej výške 8.800 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote jedného mesiaca do 31. 10. 2016. Písomne vyhotovená zmluva o pôžičke nebola, pretože strany sporu si boli vzájomne dobre známe a ich vzťahy boli založené na vzájomnej dôvere a kamarátskych vzťahoch. Dňa 10. 12. 2016 žalovaný vrátil žalobcovi na jeho účet sumu 5.000 eur. Žalovaný v konaní popieral uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Tvrdil, že sa jednalo o stávkovú príležitosť, pričom zbieral peniaze a ponúkol možnosť staviť si aj žalobcovi. Stávka sa nakoniec neuskutočnila, a tak žalobcovi vrátil jeho vklad 5.000 eur. Za kľúčovú považoval žalovaný na preukázanie svojich tvrdení písomnú messengerovú komunikáciu, ako aj výpovede svedkov vypočutých v konaní. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu. Z tohto dôvodu podanej žalobe vyhovel.

7. Odvolanie žalovaného bolo postavené na odvolacích dôvodoch, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, ako aj skutočnosť, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci a vec aj správne právne posúdil. Z uvedeného rozsudku je zrejмый vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov, ako aj právnym posúdením veci. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom k námietkam žalovaného v podanom odvolaní uvádza nasledovné:

11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

12. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrh na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dokazovania a hmotno-právne námietky.

Podľa § 150 odsek 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 odsek 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 151 odsek 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotno-právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj jeho nositeľa. V prípade sporu o vrátení pôžičky je na veriteľovi, aby preukázal, že k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník predmet pôžičky riadne a včas nevrátil. Platnosť zmluvy o pôžičke nie je podmienená písomnou formou. Podstatným predpokladom uzatvorenia pôžičky je odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

14. Posúdenie, či medzi stranami sporu v danej veci vznikol záväzkovo-právny vzťah na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 8.800 eur žalobcom žalovanému, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotno-právnej normy - v danom prípade ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, najmä čo do preukázania zákonom predpokladaných náležitostí na vznik zmluvy o pôžičke. Ak sa teda žalobca domáhal zaplatenia žalovanej sumy a tvrdil, že táto suma je založená na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke so žalovaným, spočívalo dôkazné bremeno na žalobcovi o preukázaní svojho tvrdenia. Rozsah dôkazného bremena, to znamená okruh skutočností, ktoré musí žalobca v danom prípade preukázať, zásadne určuje hmotno-právna norma, teda právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný, z čoho vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena.

15. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Povinnosť strany sporu tvrdiť, má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (článok 8). V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Rozsudok v sporovom konaní v zásade zodpovedá tomu, čo strany sporu zhodne tvrdili a zásadne nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd má však možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Súd môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, výnimočne môže vykonať dôkaz, ktoré strany nenavrhli a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená, prípadne sa môže výnimočne odkloniť od zhodných tvrdení strán. Takýto materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku. Skutkové tvrdenia žalovaného sú prostriedkami procesnej obrany. Predloženie skutkových tvrdení podlieha sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania.

16. Z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 CSP musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení. Rovnako

ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné.

17. V preskúmvanej veci je potrebné uviesť, že žalobca mal sťaženú situáciu unesenia dôkazného bremena, pretože nedisponoval žiadnou písomnou zmluvou, ani iným listinným dôkazom, ktorý by uzavretie zmluvy o pôžičke jednoznačne preukazoval. Jeho postavenie bolo preto sťažené a bolo potrebné, aby svoje skutkové tvrdenia preukázal inými dôkaznými prostriedkami, vzhľadom k tomu, že žalovaný uzatvorenie zmluvy o pôžičke popieral, keď v priebehu konania tvrdil, že žalobca mu síce poskytol finančné prostriedky vo výške 5.000 eur (najprv sumu 3.000 eur a na druhý deň sumu 2.000 eur), avšak nie z titulu pôžičky, ale na účely stávkovania.

18. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanému poskytol finančnú pôžičku v celkovej výške 8.800 eur, ktorú sumu mu odovzdal u neho doma a bola prítomná aj jeho priateľka C. Q.. Zároveň sa so žalovaným dohodli, že mu vráti peniaze najneskôr o jeden mesiac. Žalovaný mu tvrdil, že peniaze si potrebuje požiť ako peňažnú výpomoc na kúpu bytu s tým, že nemá o tom nikomu hovoriť, pretože to má byť darček. Pár dní po odovzdaní peňazí sa od kamaráta L. U. dozvedel, že žalovaný sa chváli, že stávkuje. Telefonicky sa skontaktoval so žalovaným, ktorý najprv zapieral a neskôr mu povedal, že časť peňazí použil na stávkovú príležitosť, avšak nemá sa čoho báť, že peniaze mu pošle, aj niečo navyše. Žalobca na podporu svojich tvrdení pripojil do spisu messengerovú komunikáciu so žalovaným, ktorá prebiehala od 09. 11. 2016, z ktorej vyplynulo, že žalovaný si je vedomý dlhu voči žalobcovi, avšak rôznymi výhovorkami - z dôvodu problému s internetbankingom alebo pre pracovnú zaneprázdnenosť, alebo problémami v banke s jeho účtom - nevie urobiť úhradu v prospech žalobcu. Na č. l. 34 spisu sa nachádza prevodný príkaz na sumu 8.800 eur, ktorý príkaz napokon nebol zrealizovaný. V konaní bola vypočutá aj svedkyňa C. Q., priateľka žalobcu, ktorá potvrdila, že bola pri odovzdávaní peňazí, keď žalovaný si chcel od žalobcu požiť 8.800 eur na byt s tým, že tieto peniaze žalobcovi do jedného mesiaca vráti. Pretože žalobca nemal takýto obnos, žalobca ju oslovil, či vie požiť 2.000 eur s tým, že ráno jej ich vráti, s čím súhlasila a žalovaný povedal, že sa ráno pre peniaze zastaví. Finančnú hotovosť žalobca odovzdal žalovanému na druhý deň ráno vo svojej domácnosti, kde bola prítomná aj ona a videla, ako uvedené prostriedky odovzdáva do ruky žalovanému, ktorý si ich prepočítal a odišiel.

19. V podanom odvolaní žalovaný predovšetkým namietal potvrdenie pôžičky svedkyňou C. Q., keď mal za to, že ide o nedôveryhodnú svedkyňu, pretože sa jedná o partnerku žalobcu, ktorá môže mať záujem na jeho úspechu v konaní. K uvedenej odvolacej námietke je potrebné uviesť, že svedkyňa vypovedala po poučení v zmysle § 196 CSP súdom, v zmysle ktorého bola poučená aj o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, ako aj o trestno-právnych následkoch krivej výpovede. Žalovaný na pojednávaní, po výsluchu svedka, dôveryhodnosť tejto svedkyne nenamietal, iba zotrval na svojich tvrdeniach ohľadne odovzdávania sumy 3.000 eur a sumy 2.000 eur od žalobcu. Pokiaľ by aj svedkyňa krivo svedčila (čo však v konaní nebolo preukázané), poskytnutie finančnej pôžičky a povinnosť žalovaného vrátiť túto pôžičku nepriamo preukazuje aj obsah messengerovej komunikácie, ktorá sa nachádza v spise. Z celej elektronickej komunikácie, ktorá sa nachádza na č. l. 6 až 44 spisu a 103 v spise vyplýva, že žalovaný si je vedomý svojho finančného dlhu voči žalobcovi a komunikácia sa týka len spôsobu a času vrátenia finančných prostriedkov.

20. V podanom odvolaní žalovaný tvrdí, že z výpovedí svedkov L. W. a L. A. je zrejmé, že sa venoval stávkovaniu a sprostredkoval stávkovanie pre iné osoby.

K uvedenému je potrebné uviesť, že z výpovede svedka W. vyplynulo, že od žalobcu sa dozvedel, že požičal žalovanému peniaze, nevie však, na aký účel, ani o akú sumu sa jednalo. Zároveň mu žalobca hovoril, že už mesiac čaká na vrátenie, pričom si zisťoval o žalovanom nejaké informácie a zistil, že je zapletený v stávkovaní. On bol do stávkovania tiež zapojený, žalovaný mu mal povedať, že aj žalobca bol do toho zatiahnutý, avšak bližšie, akým spôsobom, to nepovedal. Ďalší vypočutý svedok L. A. potvrdil, že sa od žalobcu dozvedel, že žalovanému požičal 8.800 eur na byt a žalovaný mu zasa povedal, že žalobca mu dal 5.000 eur na stávkovanie. On mal vedomosť o tom, že žalovaný stávkuje, za týmto účelom mu aj odovzdával peniaze, nemá však informáciu o tom, či na stávkovaní sa podieľal aj žalobca. Podľa názoru odvolacieho súdu, výpovedami uvedených svedkov sa žalovanému nepodarilo účinne poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, keď žalovaný vyhlásil, že skutkové tvrdenia žalobcu nie sú pravdivé a súčasne predložil iné skutkové tvrdenia, ktoré mu mali potvrdiť vypočutí svedkovia, avšak podľa názoru

odvolacieho súdu, vypočutí svedkovia svojimi výpoveďami nevypovedali tak, že by potvrdili skutkové tvrdenia žalovaného o predmetných skutkových okolnostiach ním tvrdených.

21. Žalovaný vo svojom odvolaní pripisuje kľúčový význam elektronickej komunikácii medzi žalobcom a jeho priateľkou F. F., z ktorej vyplýva, že F. F. ako svedkyňa bola vypočutá súdom prvej inštancie a uviedla, že žalobca jej v novembri 2016 začal vypisovať na Facebook, že si má urobiť poriadky so žalovaným (svojím priateľom) z dôvodu, že mu dlhuje 8.800 eur. Uviedla, že v elektronickej komunikácii sa pýtala žalobcu, či 8.800 eur je s výhrou, pričom žalobca jej napísal, že je to spolu. Podľa jej názoru, žalobca musel vedieť, že žalovaný prevzal od neho 5.000 eur na tipovanie. Svedkyňa ďalej uviedla, že až od žalobcu sa dozvedela, že žalovaný sprostredkoval stávkovanie pre iné osoby, predtým jej žalovaný o tom nepovedal. Rovnako jej nepovedal, že peniaze, ktoré prevzal od žalobcu by boli pôžičkou, resp. že by si ich požičal.

K uvedenému odvolací súd udáva, že z elektronickej komunikácie medzi žalobcom a svedkyňou F. F. (priateľkou žalovaného) na č. l. 91 až 102 vyplýva, že žalobca žiada priateľku žalovaného, aby si narobila s priateľom poriadky, pretože mu dlží peniaze. Z komunikácie na č. l. 93 vyplýva, že sa svedkyňa rozprávala so žalovaným o veci a vo svojej správe uvádza, že jej žalovaný povedal, že si od žalobcu požičal tisícku (1.000 eur) na byt. Z ďalších správ svedkyne vyplýva, že sa o všetko postará, žalobca svoje peniaze dostane. Nevie síce, či všetko naraz, ale 5.000 eur určite. Pokiaľ žalovaný poukazuje na komunikáciu uvedenú na č. l. 46 v spise, kde sa F. F. pýta: „A ako to je 8.800 je už aj výhra prirátaná či...“ a žalobca odpovedá: „Ano 8800 eur dokopy...“, je k uvedenému potrebné uviesť, že ani táto komunikácia, z ktorej nie je zrejmé, či sa jedná o celú komunikáciu a čo jej predchádzalo, nie je spôsobilá zvrátiť skutkové tvrdenia žalobcu. Žalobca sa k uvedenému (8.800 eur dokopy) vyjadril tak, že z tejto sumy 2.000 eur bolo požičaných od svedkyne Q., čo svedkyňa aj potvrdila vo svojej výpovedi a z celkovej dlžnej sumy 8.800 eur bola vrátená suma jeho osobe vo výške 5.000 eur. Vychádzajúc z vyššie uvedených jednotlivých skutkových tvrdení, ako aj z predloženej elektronickej komunikácie, odvolací súd túto nepovažoval za kľúčovú, schopnú potvrdiť skutkové tvrdenia žalovaného a vyvrátiť skutkové tvrdenia žalobcu.

22. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že súd uznal splatnosť údajnej pôžičky dňom 31. 10. 2016 a táto skutočnosť nevyplýva zo žiadneho dôkazu, je potrebné v tejto súvislosti poukázať na skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaný sa zaviazal vrátiť mu požičanú sumu v lehote do 31. 10. 2016, pričom z elektronickej komunikácie žalobcu a žalovaného, ktorá prebiehala počnúc dňom 09. 11. 2016 a nasledujúce dni, vyplýva, že žalovaný si je vedomý svojho dlhu voči žalobcovi, nie je sporné, že by dlh nebol splatný, z komunikácie vyplývajú iba problémy s úhradou tohto dlhu. Je potrebné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný v uvedenej komunikácii nepoprel požičanú sumu od žalobcu, nenamietal, ani neuvádzal iné dôvody, prečo by mu mal túto sumu a práve v takejto výške vracať, práve naopak, z komunikácie vyplýva, že si je vedomý svojho záväzku, finančné prostriedky chce vrátiť, avšak vysvetľoval, resp. odôvodňoval pod rôznymi zámienkami odďaľovanie úhrady peňazí žalobcovi.

23. Žalovaný si odstupom času uvedomuje svoju nerozvážnosť odďaľovaním zaplatenia niečoho, na čo neexistoval právny nárok, keď messengerovú komunikáciu a SMS komunikáciu so žalobcom a jej obsah odôvodňoval tlakom zo strany žalobcu za použitia vulgarizmov a slovných vyhrážok.

K uvedenému je potrebné uviesť, že elektronickej komunikácii, ktorá prebehla medzi žalobcom a žalovaným od 09. 11. 2016 a ktorá je založená v spise na č. l. 6 až 34 uvedenému tvrdeniu nenasvedčuje. Z uvedenej komunikácii nevyplýva žiaden vážny nátlak, ani vulgárne slová, pod tlakom ktorých by žalovaný mal mať obavu a prisľúbiť žalobcovi niečo, na čo neexistuje právny nárok. Z celej komunikácie vyplýva, že medzi stranami sporu bol priateľský vzťah, ktorý síce žalovaný narušil tým, že pod rôznymi zámienkami odďaľoval zaplatenie pôžičky žalobcovi, avšak uvedená komunikácia v žiadnom prípade nemohla vyvolať na žalovaného taký tlak, že by žalovaný sa zaviazal na zaplatenie niečoho, na čo by žalobca nemal právny nárok. Ani zo samotnej komunikácie a správ zo strany žalovaného žiadna obava, ani námietky voči nároku žalobcu nevyplývali.

24. V neposlednom rade je potrebné poukázať na rozporné skutkové tvrdenia samotným žalovaným, keď v odpore voči platobnému rozkazu uvádzal, že so žalobcom neuzatvoril žiadnu zmluvu o pôžičke, ale jednalo sa o stávkovú príležitosť, pričom žalovaný vložil do stávky 5.000 eur. Keďže sa stávka nakoniec neuskutočnila všetkým zúčastneným (aj L. A. a L. W.) vrátil investované prostriedky do stávky, pričom žalobcovi vrátil sumu 5.000 eur. Na rozdiel od uvedeného tvrdenia na pojednávaní dňa 26. 10. 2017

žalovaný uviedol, že žalobca na prvý zápas poskytol 3.000 eur, ktorý zápas vyšiel a žalobca získal 1.800 eur a na druhý deň mu dal ďalší vklad 2.000 eur, pričom tento druhý zápas nevyšiel a pre prípad, že zápas nevyjde, neboli nijako dohodnutí. Čiže na základe prvého zápasu mal žalobcovi vyplatiť 4.800 eur, avšak vrátil mu sumu 5.000 eur. Z uvedených tvrdení nie je preto zrejmé, prečo žalovaný vracal sumu 5.000 eur, keď v prípade pravdivosti jeho tvrdenia mal nárok len na 3.000 eur + 1.800 eur ako výhra, keď druhý zápas, do ktorého žalobca mal investovať 2.000 eur nevyšiel. Úplne v rozpore s uvedenými tvrdeniami je potom v spise založený prevod žalovaného v prospech žalobcu na sumu 8.800 eur, ktorý nebol zrealizovaný, dokonca aj na sumu 11.300 eur žalovaný zaslal žalobcovi prevodný príkaz, ktorý sa rovnako nezrealizoval.

25. Odvolací súd, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil zistený skutkový stav, správne posúdil vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil jednotlivo, aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k správne právnemu názoru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o tom, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Žalovaný, ktorý popieral skutkové tvrdenia žalobcu, keď uvádzal vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach však nedokázal ponúknutými dôkazmi podporiť pravdivosť týchto skutkových tvrdení, a preto bolo potrebné dospieť k záveru, že popretie skutkových tvrdení zostalo v polohe, že sú neúčinné.

26. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 odsek 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. Podľa § 255 odsek 1 CSP, súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Vychádzajúc zo zásady úspešnosti v konaní bol žalobca úspešný v odvolacom konaní, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).